

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

12. juli 2016

Indhold

III Forberedende retsakter

Den Europæiske Centralbank

2016/C 252/01	Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 20. april 2016 om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (CON/2016/26)	1
---------------	---	---

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2016/C 252/02	Euroens vekselkurs	8
2016/C 252/03	Kommissionens afgørelse af 6. juli 2016 om udstedelse af open source-licenser til Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeris software til integreret fiskeridataforvaltning	9

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2016/C 252/04	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8115 — Partners Group/Foncia Holding and its subsidiaries) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	10
2016/C 252/05	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.7984 — Bridgestone/Pneuhage/JV) ⁽¹⁾	11
2016/C 252/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8020 — Sherwin-Williams/Valspar) ⁽¹⁾	12

Berigtigelser

2016/C 252/07	Berigtigelse til offentliggørelse af ansøgning om godkendelse af en ændring af mindre omfang i henhold til artikel 53, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 (EUT C 408 af 9.12.2015)	13
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 20. april 2016

om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning

(CON/2016/26)

(2016/C 252/01)

Indledning og retsgrundlag

Den 20. januar 2016 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning ⁽¹⁾ (herefter »forordningsforslaget«). Den 1. februar 2016 modtog ECB en anmodning fra Europa-Parlamentet om en udtalelse om forordningsforslaget.

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da forordningsforslaget indeholder bestemmelser, som vedrører Det Europæiske System af Centralbankers bidrag til en smidig gennemførelse af politikkerne vedrørende det finansielle systems stabilitet, som omhandlet i artikel 127, stk. 5, TEUF, samt ECB's opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsynet med kreditinstitutter, som omhandlet i artikel 127, stk. 6, TEUF. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

1. Generelle bemærkninger

- 1.1. En europæisk indskudsforsikringsordning (European Deposit Insurance Scheme, herefter »EDIS«) er nødvendig som den tredje søjle, der gennemfører bankunionen efter oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme (SSM) og den fælles afviklingsmekanisme (SRM). Da ansvar og kontrol skal afpasses, er etableringen af et fælles sikkerhedsnet for indskydere på europæisk plan et logisk supplement, når ansvaret for banktilsyn og bankafvikling flyttes op på europæisk niveau. Da SSM og SRM er fuldt operationelle, har de nationale myndigheder, i vid udstrækning, ikke længere kontrol over de centrale elementer, der afgør, hvorvidt en national indskudsgarantiordning skal foretage udbetalinger til forsikrede indskydere eller bidrage til afviklingsfinansiering. Derfor bør ansvaret for at sikre, at der er tilstrækkelige finansielle midler til at understøtte tilliden hos alle indskydere og dermed sikre den finansielle stabilitet, varetages på samme niveau og flyttes op til EDIS. Forordningsforslaget følger op på henstillingerne fra de fem formænds rapport ⁽²⁾, der opfordrede til at indføre en EDIS. Som det blev påpeget i rapporten, kan et banksystem kun være helt ensartet, hvis tilliden til bankindskuds sikkerhed er lige høj i alle medlemsstaterne. En EDIS vil også give fordele som følge af risikospredning, og der er større sandsynlighed for, at den vil kunne modstå stød, da risiciene vil blive spredt mere ud på en større pulje af finansielle institutioner, og det er mindre sandsynligt, at individuelle udbetalingshændelser vil overbelaste systemets kapacitet.
- 1.2. ECB er helt enig i Kommissionens synspunkt, nemlig at en fælles ordning for beskyttelse af indskud er den nødvendige tredje søjle i bankunionen og er nødvendig for at øge beskyttelsen af indskyderne yderligere og understøtte den finansielle stabilitet for herved at bidrage til uddybningen af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ COM(2015) 586 final.

⁽²⁾ De fem formænds rapport af 22. juni 2015 om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union (»Completing Europe's Economic and Monetary Union«) findes på Kommissionens websted www.ec.europa.eu.

⁽³⁾ Jf. ECB's rapport »Financial Integration in Europe 2016«, de fem formænds rapport af 22. juni 2015, »Completing Europe's Economic and Monetary Union«, der findes på Kommissionens websted www.ec.europa.eu; Marjolin-forelæsningsen, som Mario Draghi, formand for ECB, gav på konferencen for European Money and Finance Forum (SUERF), afholdt af Deutsche Bundesbank, Frankfurt, 4. februar 2016, og tale holdt af Mario Draghi, formand for ECB, på ECB's Forum on Banking Supervision, 4. november 2015, Frankfurt. Forelæsningsen og talen findes begge på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

- 1.3. ECB glæder sig endvidere over, at forordningsforslaget indfører en proces, hvor deltagende indskudsgarantiordningers gensidige forsikring gradvis øges, indtil der til sidst er skabt en ensartet indskudsforsikringsordning, som begrænser sammenkoblingen mellem bankerne og staten i disses hjemland.
- 1.4. ECB glæder sig generelt over, at forordningsforslaget opstiller en tydelig køreplan og tidsplan med klart definerede og afgrænsede overgangsfaser hen imod en fuldt udbygget EDIS. Genforsikringsfasen og coassurancefasen bør derfor anses for en overgang til fuldstændig forsikring, som efter planen begynder i 2024. Denne trinvise tilgang tager højde for behovet for yderligere fremskridt på andre områder af bankunionen og ØMU'en som helhed. Endvidere tager denne tilgang sigte på at sikre, at der er tilstrækkelig tid til at akkumulere ex ante-bidrag i hele bankunionen, før fasen med fuldstændig forsikring begynder. Endelig vil ligebehandlingen af kreditinstitutter tilsluttet de deltagende indskudsgarantiordninger blive sikret ved at tage højde for de institutspecifikke risici i forhold til alle andre kreditinstitutter i bankunionen, når deres respektive bidrag fastsættes. For yderligere at understøtte EDIS' troværdighed og effektivt bryde forbindelsen mellem bank og stat på nationalt plan bør der senest ved indledningen af fasen med fuldstændig forsikring etableres en finanspolitisk neutral offentlig bagstopper for EDIS.
- 1.5. For at en bankunion kan leve op til sit formål, kræves imidlertid yderligere skridt ud over oprettelsen af EDIS. I dette øjemed opstiller Kommissionen i sin meddelelse »Hen imod fuldførelsen af bankunionen«⁽¹⁾ en række foranstaltninger, som yderligere skal nedbringe risiciene i banksektoren og skabe lige vilkår. I denne forbindelse understreger ECB betydningen af en fuldstændig og rettidig gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU⁽²⁾ som en nødvendig forudsætning for EDIS og opfordrer derfor de pågældende medlemsstater til at opfylde denne forpligtelse så hurtigt som muligt⁽³⁾. ECB glæder sig over og støtter fuldt ud alle andre foranstaltninger til at nedbringe risiciene, som er anført i Kommissionens meddelelse. Der bør opnås fremskridt med hensyn til disse andre foranstaltninger sideløbende med oprettelsen af EDIS, ikke kun for at sikre lige vilkår, men også for at fremme den finansielle integration. En løsning, hvor overgangen fra én fase af EDIS til den næste afhænger af, at der er gjort fremskridt med hensyn til risikonedbringelse, kan imidlertid forårsage forsinkelser. Hvis der vælges en sådan betinget indfasning af EDIS, skal alle milepæle, hvad angår risikonedbringelse, defineres nøjagtigt på forhånd, de skal være objektivt verificerbare, være realistisk opnåelige og knyttes retligt sammen med overgangene mellem faserne i EDIS-forslaget. For at sikre, at EDIS ikke udsættes på ubestemt tid, bør listen over milepæle omfatte de vigtigste elementer, som er nødvendige for at styrke bankunionen yderligere. Denne liste bør primært være begrænset til anliggender med en tydelig, egentlig forbindelse til EDIS og bør ikke vedrøre løbende drøftelser, hvor der ikke er en klar tidshorisont.
- 1.6. Endelig mener ECB, at det kan være nødvendigt med en konsekvensanalyse vedrørende de vigtigste elementer i forslaget med henblik på forordningsforslaget og dens samspil med EU-lovgivning, navnlig direktiv 2014/49/EU og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁽⁴⁾ og Den Fælles Afviklingsinstans' (herefter »Afviklingsinstansen«) rolle i forhold til den rolle, som de besluttende organer, der er ansvarlige for nationale indskudsgarantiordninger, har på nuværende tidspunkt.

2. Specifikke bemærkninger

2.1. Forordningsforslagets formål

ECB glæder sig over, at forordningsforslaget sigter efter at være i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU ved at supplere dets principper og regler⁽⁵⁾. I henhold til direktiv 2014/49/EU er en indskudsgarantiordnings hovedopgave »at beskytte indskyderne mod følgerne af et kreditinstituts insolvens«⁽⁶⁾. Forordningsforslaget regulerer forholdet mellem EDIS, Den Europæiske Indskudsforsikringsfond og indskudsgarantiordningerne, hvorved de nationale ordninger fortsat er fuldt ansvarlige for godtgørelsen af indskydere. På baggrund heraf anser ECB det for nødvendigt, at det udtrykkeligt tydeliggøres i teksten til forordningsforslaget, at EDIS også har som mål at sikre den højest mulige beskyttelse af indskyderne i bankunionens medlemsstater.

⁽¹⁾ COM(2015) 587 final.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

⁽³⁾ Medlemsstater i euroområdet, som endnu ikke havde gennemført direktivet, forventedes at have fuldført denne opgave ved udgangen af 1. kvartal 2016.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Jf. betragtning 15 til forordningsforslaget.

⁽⁶⁾ Jf. betragtning 14 til direktiv 2014/49/EU.

2.2. *Anvendelsesområdet for EDIS*

Desuden glæder ECB sig over, at forordningsforslaget skal gælde for alle indskudsgarantiordninger, som er officielt anerkendt i de medlemsstater, som deltager i bankunionen, i henhold til direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾, dvs. lovbestemte indskudsgarantiordninger, aftalemæssige indskudsgarantiordninger, institutsikringsordninger samt alle kreditinstitutter, som er tilsluttet sådanne ordninger. Alle kreditinstitutter med adgang til EDIS' ressourcer skal imidlertid være reguleret og underlagt tilsyn på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾. Dette er helt i tråd med henstillingen i de fem formænds rapport om, at anvendelsesområdet for EDIS bør være sammenfaldende med anvendelsesområdet for SSM, og at de risikobaserede gebyrer bør betales af alle de deltagende banker i medlemsstaterne. Kun en altomfattende ensartet indskudsbeskyttelsesordning vil således kunne opnå det samme tillidsniveau hos indskyderne i hele bankunionen og herved forhindre fragmentering af markedet og konkurrenceforvriddning.

2.3. *Forvaltningen af EDIS*

ECB glæder sig over, at EDIS vil blive forvaltet af Afviklingsinstansen. Det er vigtigt, at EDIS forvaltes af et uafhængigt EU-organ, som er værnet mod politisk indflydelse og vil sikre, at alle indskudsgarantiordninger har adgang til Indskudsforsikringsfonden på lige vilkår. Afviklingsinstansen må forvente at drage fordel af synergieffekter på grund af den samtidige forvaltning af en afviklingsfond og en indskudsforsikringsfond, navnlig ved at kunne trække på den ekspertise, den har oparbejdet under udførelsen af sine afviklingsopgaver i forbindelse med forvaltningen af Den Fælles Afviklingsfond («Afviklingsfonden»). Der kan muligvis opnås større effektivitet, da forvaltningen og investeringen af begge fonde kræver den samme knowhow og ekspertise. For at disse nye opgaver kan udføres effektivt, kan det dog blive påkrævet at tildele Afviklingsinstansen yderligere ressourcer (jf. punkt 2.9). Ressourcer til både Afviklingsfonden og Indskudsforsikringsfonden bør være tydeligt øremærkede til de respektive formål, hvorved specifikt risikoen for, at ressourcer til indskudsbeskyttelse kan blive blandet sammen med og eventuelt »opbrugt« til afviklingsformål, undgås.

ECB glæder sig over de foreslåede ordninger, hvorved ECB har ret til at udpege en permanent repræsentant, som kan deltage i alle Afviklingsinstansens møder, herunder EDIS' plenarmøder og de fælles plenarmøder.

Endelig glæder ECB sig over, at kun nationale afviklingsmyndigheder eller udpegede myndigheder er medlemmer af EDIS' besluttende organer. Ingen private enheder, som forvalter en national indskudsgarantiordning, vil deltage direkte i et plenarmøde i EDIS. ECB glæder sig over denne begrænsning og minder om definitionen i artikel 2, stk. 1, nr. 18, i direktiv 2014/49/EU, hvorefter kun (offentlige) udpegede myndigheder må deltage i afviklingskollegier. Eftersom private enheder, der forvalter indskudsgarantiordninger, i nogle stater ejes af banksammenslutninger, kan det således give anledning til alvorlige problemer med forretningshemmeligheder, hvis de får adgang til fortrolige oplysninger om banker, som er deres konkurrenter.

2.4. *Minimering af omkostninger til likvidation og kontrol over anvendelsen af EDIS*

I betragtning af afviklingsproceduren, hvor direktiv 2014/59/EU udtrykkeligt anfører, at afviklingsmyndighederne bør forsøge at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, bør de myndigheder, som er ansvarlige for likvidation, også have som et overordnet mål at minimere likvidationsomkostningerne og herved også sikre, at tab for dækkede indskud, og følgelig indskudsgarantiordningerne, minimeres. For at nå dette mål bør de myndigheder, som er ansvarlige for likvidation, have mulighed for at udskille det nødlidende kreditinstituts beholdning af dækkede indskud samt visse andre aktiver og overføre dem til en køber i den private sektor. Denne form for transaktion med køb og overtagelse kan i mange tilfælde være billigere for en indskudsgarantiordning end bare at

⁽¹⁾ Jf. artikel 1, stk. 3, i forordningsforslaget, der ændrer artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1). Jf. også artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

udbetale de garanterede indskud i likvidation. På samme måde er det nødvendigt at tydeliggøre i teksten til forordningsforslaget, hvorvidt EDIS' finansielle midler kan anvendes til at gennemføre de alternative foranstaltninger, som der på nuværende tidspunkt er mulighed for i henhold til artikel 11, stk. 6, i direktiv 2014/49/EU. Da den måde, likvidationsprocessen udføres på, vil have afgørende betydning for at sikre indskudsgarantiordningens og derfor også EDIS' midler, er det vigtigt, at Afviklingsinstansen har mulighed for at udøve en vis kontrol over den nationale likvidationsproces. På samme måde, som forordning (EU) nr. 806/2014 fastsætter, at Afviklingsinstansen overtager afviklingen fra de nationale afviklingsmyndigheder, hvis Afviklingsfondens midler skal anvendes, bør Afviklingsinstansen således også kunne have indflydelse under likvidationsproceduren, hvis det er sandsynligt, at der bliver brug for EDIS' ressourcer. Dette ville sikre, at kontrollen over likvidationsproceduren er direkte tilpasset det ansvar, der følger af indskudsbeskyttelsen.

2.5. Risikobaserede bidrag

ECB giver sin fulde støtte til, at der i forordningsforslaget indføres en metode gældende i hele bankunionen til at beregne risikobaserede bidrag fra coassurancefasen, og at forordningsforslaget udpeger Afviklingsinstansen til at fastsætte størrelsen af de enkelte kreditinstitutters bidrag i forhold til alle andre deltagende kreditinstitutter. Dette er afgørende for at sikre, at bidragene fordeles rimeligt, og at EDIS er robust finansieret. Risikograden fastsættes efter en metode, som er baseret på kriterierne ⁽¹⁾ ifølge forslagens artikel 74c. Ved denne fastsættelse skal der tages hensyn til de institutspecifikke risici i forhold til alle andre kreditinstitutter i bankunionen. En sammenligning af disse risici i hele bankunionen og tilpasning af de respektive bidrag på grundlag heraf bidrager til at opstille de rette incitamenter til forretningsbeslutninger og begrænser risiciene for free-riding og moral hazard. Dette er vigtigt for at mindske bekymringerne for, at nogle banksektorer eventuelt kunne blive »subsidieret« af andre banksektorer.

Et vigtigt spørgsmål, der skal tages stilling til, vil være, om — og i givet fald i hvilket omfang — den risikobaserede tilgang til at fastsætte bidragenes størrelse også bør afspejle sandsynligheden for at udløse indskudsforsikring for et kreditinstitut og især sandsynligheden for, at det træder i likvidation og ikke afvikles.

Endvidere skal forordningsforslaget, af hensyn til retssikkerheden, tage stilling til, hvordan bidragene, som i nogle medlemsstater indsamles på et højere niveau end mindstekravet på 0,8 % af dækkede indskud, vil blive anvendt.

2.6. ECB's rolle i fastsættelsen af de samlede ex ante-bidrag for hver deltagende indskudsgarantiordning

ECB glæder sig over, at forordningsforslaget bestemmer, at Afviklingsinstansen hvert år i genforsikrings- og coassurancefasen vil høre ECB og de kompetente nationale myndigheder, før den for hver indskudsgarantiordning fastsætter de samlede ex ante-bidrag, som den kan opkræve af de kreditinstitutter, der er tilsluttet den pågældende indskudsgarantiordning. Disse regelmæssige høringer afspejler tilsynsførendes ekspertise, hvad angår vurderingen af institutternes risiko, og betyder, at ECB og de kompetente nationale myndigheder kan sikre, at proceduren med beregningen og opkrævningen af bidrag ikke reducerer de bidragende kreditinstitutters soliditet.

2.7. Anvendelse af ressourcer

ECB glæder sig over, at forordningsforslaget kræver, at der anvendes ressourcer ikke kun til udbetalinger, men også i tilfælde af afvikling, der finder sted i en af de tre faser af EDIS. Dette er vigtigt for at gøre afvikling nemmere, som for mange nødlidende eller forventeligt nødlidende bankers vedkommende kan være i den offentlige interesse og således den foretrukne løsning på insolvens. Det er også i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, som kræver, at indskudsgarantiordningerne hæfter op til størrelsen af dækkede indskud, forudsat at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, og at deltagelsen i finansieringen af afviklingen ikke overstiger de tab, som indskudsgarantiordningerne ville have pådraget sig ved insolvens.

Forordningsforslaget er imidlertid nødt til udtrykkeligt at fastsætte, hvorvidt indskudssaldi ud over 100 000 EUR, som er midlertidigt beskyttet i 3 – 12 måneder i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning, således som artikel 6 i direktiv 2014/49/EU giver mulighed for, bør være dækket af EDIS.

⁽¹⁾ Det drejer sig om: a) instituttets tabsabsorberende evne; b) instituttets evne til at opfylde sine kort- og langsigtede forpligtelser; c) stabiliteten og sammensætningen af instituttets finansieringskilder og dets ubehæftede højlikvide aktiver; d) kvaliteten af instituttets aktiver; e) instituttets forretningsmodel og ledelse; f) omfanget, hvori instituttets aktiver er ubehæftede.

2.8. EDIS' forpligtelser over for indskudsgarantiordninger i både fasen med delvis og fasen med fuldstændig forsikring

Oprettelsen af EDIS vil gøre indskudsgarantiordningers adgang til yderligere finansielle ressourcer nemmere, i første omgang ved hjælp af genforsikring og coassurance, og der vil gradvis blive opbygget ressourcer til dette formål i Indskudsforsikringsfonden. Senest i 2024 bør alle bidrag, som er opkrævet fra de kreditinstitutter, der er tilsluttet indskudsgarantiordninger, kanaliseres direkte ind i Indskudsforsikringsfonden i EDIS. I henhold til direktiv 2014/49/EU hæfter de nationale ordninger, og ikke EDIS eller Indskudsforsikringsfonden, imidlertid fortsat fuldt ud, hvad angår indskyderes kompensationskrav. Derfor bør forordningsforslaget indeholde en klar bestemmelse om, at EDIS eller Indskudsforsikringsfonden, i fasen med fuldstændig forsikring, er retligt forpligtet til at opfylde alle ressourcebehov vedrørende indskyderes krav som følge af en hændelse, som en national indskudsgarantiordning har givet underretning om i overensstemmelse med artikel 41h, stk. 2. ECB forstår, at en sådan forpligtelse for EDIS er tilsigtet i artikel 41h, stk. 1, hvorefter »de deltagende indskudsgarantiordninger [forsikres] fuld ud af EDIS«. En klar retlig forpligtelse vil dog kræve en præcisering i artikel 41m, stk. 2, for at sikre, at den påtænkte forholdsmæssige udbetaling i tilfælde af flere samtidige udbetalingshændelser kun vedrører fordelingen af de umiddelbart disponible finansielle midler, således at EDIS ikke er fritaget fra sin forpligtelse i forhold til indskudsgarantiordningerne til at dække alle indskudsgarantiordningernes udgifter fuldt ud efter opkrævningen af ex post-bidrag og/eller anvendelsen af alternative finansieringsmidler. Hvad der er vigtigere, skal den samme retlige forpligtelse, selv om den er begrænset til den specifikke del, der er omfattet af en coassuranceordning, også gælde for EDIS' forpligtelser over for indskudsgarantiordningerne i coassurancefasen. Dette bekræfter også behovet for en finanspolitisk neutral bagstopper for EDIS. Endelig bør den periode, Afviklingsinstansen har til at træffe afgørelse om de disponible finansielle midler i henhold til artikel 41m, stk. 2, reduceres, da indskudsgarantiordninger forventes at kompensere indskydere inden for syv arbejdsdage⁽¹⁾.

2.9. Udelukkelse fra dækning under EDIS

Artikel 41i indfører en procedure for udelukkelse af en indskudsgarantiordning fra dækning under EDIS. Inden for denne procedure kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra Afviklingsinstansen eller en deltagende medlemsstat beslutte, at: a) en indskudsgarantiordning ikke opfylder forpligtelserne ifølge forordningsforslaget eller artikel 4, 6, 7 eller 10 i direktiv 2014/49/EU; eller b) en indskudsgarantiordning, den relevante administrative myndighed, jf. artikel 3 i direktiv 2014/49/EU, eller en anden relevant myndighed i den pågældende medlemsstat i forbindelse med en bestemt anmodning om dækning under EDIS har handlet på en måde, som er i modstrid med princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

ECB støtter forordningsforslagets bestemmelser, der tager sigte på at sikre, at alle indskudsgarantiordninger opfylder deres respektive forpligtelser inden for den nye ramme i overensstemmelse med den nationale gennemførelse af direktiv 2014/49/EU. Dette er vigtigt for at undgå risici for free riding og mindske moral hazard. I betragtning af denne sanktions omfang og de endelige konsekvenser for indskydere bør udelukkelse af en national indskudsgarantiordning dog kun tages i betragtning, når den står i et rimeligt forhold til den overtrædelse, der er begået, og pålægges, efter at den pågældende indskudsgarantiordning har undladt at efterkomme foreløbige håndhævels tiltag inden for fastsatte tidsfrister ifølge de procedurer, som opstilles efter forordningsforslaget. For at øge retssikkerheden bør det defineres mere præcist, hvilke overtrædelser der udløser en udelukkelse. Andre sanktioner, bl.a. bøder, kan overvejes ved mindre overtrædelser. Endvidere bør der i de tilfælde, hvor det besluttes at udelukke en indskudsgarantiordning, være indført en hensigtsmæssig ordning, som sikrer, at det overordnede mål om at sikre en passende beskyttelse af alle garanterede indskud, til hver en tid respekteres fuldt ud. Dette er især vigtigt fra fasen med fuldstændig forsikring, hvor alle bidrag, som opkræves fra de deltagende kreditinstitutter, vil blive overført direkte til EDIS, for at sikre, at indskyderne ikke er dårligere stillet med hensyn til indskudsbeskyttelse i forhold til, hvordan situationen ville være, hvis deres indskudsgarantiordning ikke deltog i EDIS, og alle bidrag blev akkumuleret på nationalt plan.

I denne sammenhæng er der flere løsninger, som kan overvejes. Eksempelvis kan den udelukkede indskudsgarantiordnings bidrag forblive i Indskudsforsikringsfonden, og de indskud, som indehaves på den dato, hvor en indskudsgarantiordning udelukkes, kan fortsætte med at være dækket af EDIS. Dette kan gøres ved at sikre, at indskyderne kan gøre et direkte retligt krav gældende over for EDIS. Alternativt kunne forordningsforslaget fastsætte en metode og procedure, hvorved ressourcer, der er opkrævet fra kreditinstitutter, som er tilsluttet den udelukkede indskudsgarantiordning, vil blive tilbagebetalt til denne indskudsgarantiordning efter dens udelukkelse. I begge scenarier bør der fastsættes et loft for de beløb, som skal tilbagebetales eller være disponible for at imødekomme de direkte krav, for at der er overensstemmelse med udelukkelsesreglens formål. Forordningsforslaget bør give en klar vejledning med hensyn til tilbagebetalingsproceduren, herunder tidsplanen og metoden til beregning af de

⁽¹⁾ Med forbehold af overgangsbestemmelser, som imidlertid udløber, når fasen med fuldstændig forsikring begynder.

beløb, som skal betales tilbage. Denne metode kunne f.eks. tage udgangspunkt i den metode, der anvendes til hjemtagningen af bidrag til indskudsgarantiordninger ifølge forordningsforslaget, såfremt ordningerne med et tæt samarbejde mellem ECB og de kompetente myndigheder i medlemsstater uden for euroområdet inden for rammerne af SSM afsluttes ⁽¹⁾. På samme måde bør den relevante myndighed — hvis der ikke vælges metoden med tilbagebetaling — have ret til at kræve ressourcer fra Indskudsforsikringsfonden som bidrag til en afviklingshandling i overensstemmelse med direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾, når der er truffet en afgørelse om, at et kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Betragtningerne ⁽³⁾ til forordningsforslaget lader formode, at princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, omfatter alle relevante enheder, organer og myndigheder, som er involveret i anvendelsen af forordningsforslaget. Af hensyn til retssikkerheden kan det dog være hensigtsmæssigt udtrykkeligt at anføre i artikel 41i, at dette princip også gælder for Kommissionen og Afviklingsinstansen. Desuden bør forordningsforslaget udformes således, at det fremgår, hvornår betingelserne for dette principps funktion anses for ikke at være overholdt, for at sikre tilstrækkelige proceduremæssige garantier og forudsigelige konsekvenser samt undgå unødige risici for den finansielle stabilitet.

Endelig ville det også være en forbedring, hvis artikel 41i fastsatte en procedure og tidsplan, der skal følges, når der træffes afgørelse om udelukkelse. I denne henseende kan der hentes inspiration i proceduren i henhold til artikel 258 TEUF ⁽⁴⁾. Endvidere kan det være nødvendigt at tydeliggøre forholdet mellem den i artikel 41i omhandlede udelukkelsesprocedure og traktatbrudsproceduren i henhold til artikel 258 TEUF. I denne henseende bemærkes det, at udelukkelsen af en indskudsgarantiordning, uden hjemtagning af bidragene fra de institutter, der er tilsluttet denne indskudsgarantiordning, automatisk ville udgøre tilsidesættelse af artikel 10, stk. 2 ⁽⁵⁾, i direktiv 2014/49/EU fra den pågældende indskudsgarantiordnings side. Dette skyldes, at de bidrag, som kreditinstitutter, der er tilsluttet en bestemt indskudsgarantiordning, betaler inden for EDIS, i henhold til den foreslåede artikel 74c, stk. 4, medregnes i det minimumsmålniveau, som den deltagende indskudsgarantiordning skal nå i henhold til direktiv 2014/49/EU. Desuden er det ikke indskudsgarantiordningerne selv, der skal opfylde bestemte krav i artikel 4, 6, 7 og 10 i direktiv 2014/49/EU, men medlemsstaterne eller andre enheder, f.eks. tilsluttede kreditinstitutter.

2.10. Inddrivelse af Indskudsforsikringsfondens ressourcer

Procedurerne for Indskudsforsikringsfondens inddrivelse af de ressourcer, som er ydet en indskudsgarantiordning i tilfælde af en udbetalingshændelse, er hovedsagelig forbundet med fremskridt med inddrivningen i nationale insolvensbehandlinger. Varigheden af insolvensbehandlinger varierer betydeligt medlemsstaterne imellem, og de kan til tider være ret langvarige. Yderligere præciseringer i artikel 41q er tilrådelige for at give Afviklingsinstansen mulighed for at udøve visse rettigheder i forbindelse med nationale insolvensbehandlinger, således at det sikres, at domstolene anerkender Afviklingsinstansens retsstilling. En effektiv udøvelse af disse rettigheder kan også kræve, at Afviklingsinstansen tildeles betydelige ressourcer til udførelsen af denne opgave.

2.11. Bagstopperordninger

Forordningsforslaget fastsætter ikke en finanspolitisk neutral offentlig europæisk bagstopper for EDIS, såfremt en eller flere udbetalingsbegivenheder overstiger EDIS' disponible finansielle ressourcer, og ex post-bidrag eller alternativ finansiering ikke kan udnyttes hurtigt nok til at sikre rettidig udbetaling til indskydere eller rettidig inddragelse af EDIS i en afviklingssag. Dette indebærer, at alle betalingsforpligtelser vedrørende indskydere, der overstiger de ressourcer, som EDIS stiller til rådighed, i princippet går tilbage til den relevante indskudsgarantiordning i medfør af artikel 10, stk. 9, i direktiv 2014/49/EU, der kræver, at medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger råder over tilstrækkelige alternative finansieringsforanstaltninger, således at de kan opnå kortfristet finansiering til at opfylde krav mod disse indskudsgarantiordninger. Derfor afhænger hele systemets effektivitet af nationale bagstopperes pålidelighed.

ECB mener, at en finanspolitisk neutral fælles offentlig bagstopper for EDIS er nødvendig senest fra fasen med fuldstændig forsikring for at sikre et ensartet højt tillidsniveau med hensyn til indskudsbeskyttelsen under alle omstændigheder og for effektivt at svække forbindelsen mellem banker og stat på nationalt plan. Hvis man baserer sig på nationale bagstopper, vil det i sidste ende modarbejde formålet med forordningsforslaget, nemlig at

⁽¹⁾ Jf. artikel 1, stk. 5, i forordningsforslaget, som bl.a. ændrer artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 806/2014.

⁽²⁾ Artikel 109 i direktiv 2014/59/EU.

⁽³⁾ Jf. navnlig betragtning 40 til forordningsforslaget.

⁽⁴⁾ Traktatens artikel 258 fastsætter en procedure, som Kommissionen skal følge, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaterne: Den skal fremsætte en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende medlemsstat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan Kommissionen indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

⁽⁵⁾ I henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU skal en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler senest den 3. juli 2024 svare til et målniveau på mindst 0,8 % af medlemmernes dækkede indskud.

styrke bankunionen ved at mindske forbindelsen mellem banker og stat i de enkelte medlemsstater⁽¹⁾. Oprettelsen af EDIS er en væsentlig styrkelse af bankunionen, da der ydes en betydeligt højere beskyttelse mod store lokale stød, eftersom indskudsgarantiordninger har adgang til EDIS' samlede ressourcer. Uden en fælles bagstopper vil EDIS imidlertid ikke fjerne en faktor, som kunne have en negativ effekt på indskydernes tillid på grund af tvivl om rent nationale bagstopperes troværdighed. En finanspolitisk neutral fælles offentlig bagstopper er således et vigtigt element, der kan bidrage til at sikre EDIS' troværdighed, og som bør indføres i overensstemmelse med den progressive gensidiggørelse, hvad angår indskudsbeskyttelse. En solid fælles bagstopper ville ikke kun berolige indskydere i medlemsstater med en mindre gunstig budgetstilling, men ville også føre til en generelt stærkere EDIS. En sådan bagstopper for Indskudsforsikringsfonden skal overholde princippet om finanspolitisk neutralitet og herved sikre, at alle offentlige midler genvindes fra den finansielle sektor via ex post-bidrag. Anvendelsen af den europæiske stabilitetsmekanisme synes at være en mulighed for at etablere en finanspolitisk neutral fælles offentlig bagstopper.

2.12. *Automatisk adgang for medlemsstater, der bliver deltagere i SSM*

Det fremgår tilsyneladende af betragtning 14 til forordningsforslaget, at alle indskudsgarantiordninger, som er officielt anerkendt i en medlemsstat, der bliver deltager i SSM, automatisk får adgang til EDIS. Selv om der uden tvivl bør være en forpligtelse til at tilslutte sig alle bankunionens søjler samtidigt, bør der indføres overgangsforanstaltninger for at sikre en problemfri indfasning af eventuelle indskudsgarantiordninger, som tiltræder på et senere tidspunkt. Dette vil sikre, at en sådan tiltrædelse ikke medfører urimelige byrder for EDIS' finansieringsordninger. Hvis en medlemsstat eksempelvis tiltræder sidst i coassurancefasen eller i fasen med fuldstændig forsikring, kan det være påkrævet at sørge for en overførsel af midler, der er akkumuleret af indskudsgarantiordningen fra det tidspunkt, hvor forordningsforslaget trådte i kraft (eller en på forhånd fastsat del af disse midler) i tråd med det middelopbygningsforløb, som er fastsat i artikel 41j, fra indskudsgarantiordningerne til EDIS.

2.13. *Udveksling af oplysninger*

Forordningsforslaget anerkender betydningen af en effektiv udveksling af oplysninger mellem de myndigheder, der bidrager til at sikre en velfungerende EDIS, dvs. Afviklingsinstansen, de udpegede myndigheder, herunder ECB, og afviklingsmyndighederne, ved at anbefale indgåelsen af aftalememoranda, hvor dette er nødvendigt⁽²⁾. I betragtning af betydningen heraf og for at undgå potentielle hindringer for en sådan udveksling af oplysninger synes det nødvendigt at ændre artikel 34 i forordning (EU) nr. 806/2014, således at den udtrykkeligt medtager indskudsgarantiordningerne og de udpegede myndigheder blandt de organer og myndigheder, som har ret til at udveksle oplysninger og indgå aftalememoranda i overensstemmelse med denne artikel. Dette kan opnås ved at indsætte en ny bestemmelse i forordningsforslaget.

2.14. *Tekniske bemærkninger og ændringsforslag*

I de dele af forordningsforslaget, hvor ECB anbefaler en ændring, er der i et særskilt teknisk arbejdsdokument anført ændringsforslag sammen med en begrundelse herfor. Det omfatter også ECB's foreslåede ordlyd med henblik på en ændring af direktiv 2014/49/EU. Det tekniske arbejdsdokument findes på engelsk på ECB's websted.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. april 2016.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽¹⁾ Jf. betragtning 17 til forordningsforslaget.

⁽²⁾ Jf. betragtning 39 til forordningsforslaget.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

11. juli 2016

(2016/C 252/02)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar		1,1049	CAD	canadiske dollar		1,4437
JPY	japanske yen		113,23	HKD	hongkongske dollar		8,5731
DKK	danske kroner		7,4372	NZD	newzealandske dollar		1,5250
GBP	pund sterling		0,85097	SGD	singaporeanske dollar		1,4910
SEK	svenske kroner		9,4760	KRW	sydkoreanske won		1 268,78
CHF	schweiziske franc		1,0867	ZAR	sydafrikanske rand		15,9573
ISK	islandske kroner			CNY	kinesiske renminbi yuan		7,3926
NOK	norske kroner		9,4061	HRK	kroatiske kuna		7,4765
BGN	bulgarske lev		1,9558	IDR	indonesiske rupiah		14 476,95
CZK	tjekkiske koruna		27,037	MYR	malaysiske ringgit		4,4110
HUF	ungarske forint		313,07	PHP	filippinske pesos		52,309
PLN	polske zloty		4,4210	RUB	russiske rubler		70,9862
RON	rumænske leu		4,4938	THB	thailandske bath		38,817
TRY	tyrkiske lira		3,2027	BRL	brasilianske real		3,6651
AUD	australske dollar		1,4617	MXN	mexicanske pesos		20,3780
				INR	indiske rupee		74,1865

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE**af 6. juli 2016****om udstedelse af open source-licenser til Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeris software til integreret fiskeridataforvaltning**

(2016/C 252/03)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 19. september 2001 (PV1536) om, at generaldirektørerne og cheferne for tjenestegrenene tildeles beføjelse til at afgøre, om det er nødvendigt at indgive en ansøgning om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som følge af aktiviteter eller programmer, for hvilke de er ansvarlige, udstedelse af licenser i tilknytning hertil samt erhvervelse, overdragelse, afståelse eller opgivelse af rettigheder, og om, at generaldirektørerne tildeles beføjelse til at foretage administrativ gennemførelse i tilknytning hertil, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri har med henblik på elektronisk udveksling af fiskeridata udviklet en række informationssystemer, der tilhører pakken af softwareprogrammer til integreret fiskeridataforvaltning (IFDM), på grundlag af FLUX-standarden fra De Forenede Nationers center for fremme af samhandel og e-handel (UN/CEFACT).
- (2) Den nuværende IFDM-pakke (i det følgende benævnt »pakken«) indeholder følgende informationssystemer: FLUX-transportlaget til udveksling af elektroniske meddelelser i overensstemmelse med UN/CEFACT-standarden, EU's fartøjsovervågningssystem til overvågning af fartøjspositioner, hvortil GD for Maritime Anliggender og Fiskeri har udarbejdet tre moduler (et rumligt modul, et indberetningsmodul og et USM-modul), og en VMS ERS Viewer, der gør det muligt for EU's fartøjsovervågningssystem at vise elektroniske fiskerilogbøger i UN/CEFACT-format.
- (3) Udstedelse af open source-licenser til pakken kan gavne den globale harmonisering af fiskeridataudvekslinger og gøre det muligt at opnå omkostningsbesparelser. Medlemsstater, tredjelande, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation bør derfor have mulighed for at distribuere redskaberne i pakken.
- (4) Som det generaldirektorat, der har ansvaret for udvikling og vedligeholdelse af pakken, og som samtidig har fået overdraget beføjelser til at træffe administrative afgørelser om intellektuelle ejendomsrettigheder, finder GD for Maritime Anliggender og Fiskeri det passende og hensigtsmæssigt at udstede open source-licenser til pakken.
- (5) For at distribuere og fremme anvendelsen af pakken og for at undgå, at nogen har eksklusiv ret til den, vil pakken blive frigivet under en open source-licens —

BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

For at gøre det muligt at anvende, gengive, udvikle og videredistribuere softwaren er det tilladt at distribuere den på ikke-eksklusive open source-licensbetingelser.

Artikel 2

Denne afgørelse gælder for alle kommende frigivelser eller nye versioner af denne software.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2016.

På Kommissionens vegne
João AGUIAR MACHADO
Generaldirektør

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag M.8115 — Partners Group/Foncia Holding and its subsidiaries)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2016/C 252/04)

1. Den 4. juli 2016 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Partners Group AG og virksomhedens datterselskaber via bestemte investeringsfonde tilhørende Partners Group (samlet benævnt »Partners Group«, Schweiz) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol over hele Foncia Holding SAS og virksomhedens datterselskaber (samlet benævnt »Foncia«, Frankrig), jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - Partners Group: privat investeringsforvaltningsvirksomhed
 - Foncia: leverer tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom.
3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.8115 — Partners Group/Foncia Holding and its subsidiaries sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.7984 — Bridgestone/Pneuhage/JV)
(EØS-relevant tekst)
(2016/C 252/05)

1. Den 4. juli 2016 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Bridgestone Deutschland GmbH (»BS Deutschland«, Tyskland), som tilhører Bridgestone Corporation (Japan), og Pneuhage Management GmbH & Co. KG (»Pneuhage«, Tyskland) gennem opkøb af aktier erhverver fælles kontrol over Pneuhage Partners Group GmbH & Co. KG (»PGG«, Tyskland), jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- BS Deutschland: er aktiv inden for engros- og detailsalg af forskellige typer nye dæk til f.eks. biler, lastbiler, motorcykler og landbrugs- og jordarbejdsmaskiner samt regummiering af lastbildæk i Tyskland
- Pneuhage: er aktiv inden for engros- og detaillevering og distribution af udskiftningsdæk og fælg til en bred vifte af køretøjer som f.eks. biler, lastbiler, motorcykler og landbrugs- og jordarbejds-køretøjer og regummiering af bus- og lastbildæk i Tyskland, Frankrig og Polen
- PGG: vil være aktiv inden for detaildistribution af dæk- og bilrelaterede tjenester i Tyskland.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.7984 — Bridgestone/Pneuhage/JV sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.8020 — Sherwin-Williams/Valspar)
(EØS-relevant tekst)
(2016/C 252/06)

1. Den 5. juli 2016 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Sherwin-Williams Company (»Sherwin-Williams«, USA) gennem opkøb af aktier erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over Valspar Corporation (»Valspar«, USA).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - Sherwin-Williams: fremstiller og sælger maling og coatings. Virksomheden er primært aktiv i Nordamerika, Mellemamerika og Sydamerika. I EØS sælger Sherwin-Williams primært industrielle coatings til træ og beskyttelsesformål. Virksomheden sælger også dekorative coatings, men næsten udelukkende i Det Forenede Kongerige, Polen og Irland.
 - Valspar: fremstiller og sælger maling og coatings med geografisk fokus på Nordamerika, Europa, Asien og Australien/New Zealand. I EØS sælger Valspar primært industrielle coatings til emballager, køretøjer, metalbånd og andre metalprodukter. Virksomheden sælger også dekorative coatings, men næsten udelukkende i Det Forenede Kongerige.
3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.
4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.8020 — Sherwin-Williams/Valspar sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til offentliggørelse af ansøgning om godkendelse af en ændring af mindre omfang i henhold til artikel 53, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012*(Den Europæiske Unions Tidende C 408 af 9. december 2015)*

(2016/C 252/07)

Teksten med informationsnummer 2015/C 408/09 læses således:

»Offentliggørelse af ansøgning om godkendelse af en ændring af mindre omfang i henhold til artikel 53, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012

Kommissionen har godkendt denne ændring af mindre omfang i henhold til artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 ⁽¹⁾.

ANSØGNING OM GODKENDELSE AF EN ÆNDRING AF MINDRE OMFANG

Ansøgning om godkendelse af en ændring af mindre omfang i henhold til artikel 53, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽²⁾**»ABENSBERGER SPARGEL«/»ABENSBERGER QUALITÄTSSPARGEL«****EU-nr.: DE-PGI-0105-01322 — 20.3.2015****BOB () BGB (X)****1. Ansøgende sammenslutning og legitim interesse**

Navn: Erzeugergemeinschaft Abensberger Qualitätsspargel e.V.

Adresse: Richtstättstr. 5
93326 Abensberg
TYSKLAND

Tlf. +49 94431281

Fax +49 94431282

E-mail: info@neumeyer-martin.de

Legitim interesse:

Den ansøgende sammenslutning er en sammenslutning af producenter af det pågældende produkt. Erzeugergemeinschaft Abensberger Qualitätsspargel e.V. (producentsammenslutningen for Abensberg-kvalitetsasparges) havde også indgivet den oprindelige ansøgning om beskyttelse og har derfor en legitim interesse for så vidt angår denne ændringsansøgning.

2. Medlemsstat eller tredjeland

Tyskland

3. Afsnit i varespecifikationen, som berøres af ændringen

- ☐ Beskrivelse af produktet
- ☐ Bevis for oprindelse
- ☐ Produktionsmetode
- ☐ Tilknytning til det geografiske område
- ☒ Mærkning
- ☐ Andet [angives nærmere]

4. Type ændring(er)

- ☐ Ændring af mindre væsentligt omfang af en varespecifikation for en registreret BOB eller BGB i henhold til artikel 53, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, som ikke kræver ændring af det offentliggjorte enhedsdokument.

⁽¹⁾ EUT L 179 af 19.6.2014, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

- ☒ Ændring af mindre væsentligt omfang af en varespecifikation for en registreret BOB eller BGB i henhold til artikel 53, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, som kræver en ændring af det offentliggjorte enhedsdokument.
- ☐ Ændring af varespecifikationen for en registreret BOB eller BGB, som betegnes som mindre i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, for hvilken et enhedsdokument (eller lignende) ikke er blevet offentliggjort.
- ☐ Ændring af varespecifikationen for en registreret GTS, som betegnes som mindre i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012.

5. Ændring(er)

Reglerne om mærkning i den oprindelige varespecifikation (svarer til punkt 3.7 i enhedsdokumentet)

h) Mærkning

Efter registrering: »Abensberger Spargel g.g.A.», »Abensberger Qualitätsspargel g.g.A.». Asparges, som er mærket med »Abensberger Qualitätsspargel«, skal endvidere være forsynet med følgende logo, når det bringes i handelen:

skal udgå uden at blive erstattet.

Begrundelse:

Producentsammenslutningen Abensberger Qualitätsspargel e.V. har rettighederne til logoet, der hidtil har været obligatorisk at angive på mærkningen. Ifølge udtalelse fra DPMA (den tyske patent- og varemærkemyndighed) strider registreringen af et tilsvarende kollektivt varemærke imidlertid mod disse mærkningsregler i enhedsdokumentet.

Eftersom mærkningen af produktet med den beskyttede geografiske betegnelse »Abensberger Spargel« eller »Abensberger Qualitätsspargel« er tilstrækkelig til at give forbrugerne korrekt information om aspargesens oprindelse og overholdelsen af kvalitetskravene, er anvendelsen af logoet ikke påkrævet. Producentsammenslutningen har derfor en legitim interesse i, at kun dens medlemmer anvender dette logo — således som de hidtil har gjort — og at det i henholdsvis varespecifikationen og enhedsdokumentet ikke længere foreskrives, at alle udbydere af »Abensberger Qualitätsspargel« (dvs. også ikkemedlemmer) skal anvende logoet i mærkningen.

Ændring af mindre omfang:

Den foreslåede ændring anses i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 for at være af mindre omfang.

De herfor gældende forudsætninger i artikel 53, stk. 2, tredje afsnit, litra a)-d), er opfyldt, navnlig indebærer ændringen ikke skærpede restriktioner for handel med produktet (tredje afsnit, litra e)). Det forholder sig snarere således, at bevarelsen af de hidtidige mærkningsregler i henholdsvis varespecifikationen (og i enhedsdokumentet) kunne medføre eller havde kunnet medføre handelshindringer.

6. Ajourført varespecifikation (kun for BOB og BGB)

<https://register.dpma.de/DPMAregister/geo/detail.pdfdownload/41017>

ENHEDSDOKUMENT

»ABENSBERGER SPARGEL«/»ABENSBERGER QUALITÄTSSPARGEL«

EU-nr.: DE-PGI-0105-01322 — 20.3.2015

BOB () BGB (X)

1. **Betegnelse(r)**

»Abensberger Spargel«/»Abensberger Qualitätsspargel«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Tyskland

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevaren**3.1. *Produkttype*

Kategori 1.6 — Frugt, grøntsager og korn, uforarbejdet eller forarbejdet

3.2. *Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1*

Asparges (*Asparagus officinalis*) tilhører aspargesfamilien (*Asparagaceae*). De spiselige stængler er skuddene på en flerårig staupe og de udbydes til salg skrællede eller uskrællede. »Abensberger Spargel« dyrkes efter reglerne for god landbrugspraksis.

Blege (hvide til violette) »Abensberger Spargel« må højst være 22 cm lange, mens de grønne asparges højst må være 27 cm lange.

»Abensberger Spargel« klargøres til salg efter UNECE-standard FFV04 (*Asparagus*), medmindre producenten sælger dem direkte til forbrugeren. Der afviges dog fra denne standard i og med, at den også anvendes på hvide og violette asparges med en diameter på 5 mm og derved. Endvidere kan dele af aspargesstængler markedsføres som »aspargesstykker« (»Bruchspargel«).

»Abensberger Spargel« har en typisk kraftig og krydret smag. De stikkes en til to gange om dagen og får efter høsten en nænsom og korrekt behandling, så forbrugerne altid kan være sikre på at få friske asparges, uanset hvor de køber dem.

3.3. *Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse) og råvarer (kun for forarbejdede produkter)*

—

3.4. *Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område*

Produktionen af »Abensberger Spargel« — fra dyrkning til høst — skal finde sted i det afgrænsede geografiske område.

I dyrkningsområdet »Abensberg« produceres der hovedsageligt hvide asparges. De hvide asparges dyrkes under jorden i højbede. På grund af det manglende sollys bliver skuddene ikke grønne, mens de vokser opad, og man får derved hvide, undertiden rødligt hvide skud med hvid- til violetfarvede hoveder, der normalt skæres af i længder på 22 cm.

3.5. *Særlige regler vedrørende udskæring, rivning, emballering osv. af det produkt, som den registrerede betegnelse henviser til*

Nyhøstede asparges skal først skylles og derefter renses grundigt med rent vand (postevand).

For at bevare kvaliteten skal de stukne asparges straks efter høsten udsættes for et »kølechok«. Kølechok betyder, at de høstede asparges udsættes for nedkøling med iskoldt vand til en temperatur mellem 1 og 2 °C. På den måde fastholdes produktets friskhed og blødhed og den elfenbensagtige farve. Samtidig reduceres dannelsen af bakterier og svampe, som kan have indflydelse på kvaliteten, til et minimum.

Aspargesene skæres derefter i den rette længde og sorteres efter gældende praksis i branchen. Aspargesskuddet afskæres i en vis afstand fra roden med et skarpt snit vinkelret på roden. Derved minimeres skærefladen og dermed også tabet af væske samt muligheden for, at der kan trænge bakterier ind. Er aspargesen hul og træagtig i den nederste del af skuddet, skæres den efter gældende praksis til en længde under 22 cm eller 27 cm, hvis der er tale om grønne asparges, for at garantere en høj kvalitet.

Derefter opbevares de ved 1-2 °C med høj luftfugtighed (99 %), dog ikke i vand. Kølekæden må ikke afbrydes af producenten. Paknings- og kølerum og eventuelle salgslokaler skal opfylde gældende hygiejnekrav.

De nævnte fremgangsmåder, som er betydeligt strengere end de lovbefalede minimumskrav, bidrager til et højt hygiejne- og kvalitetsniveau.

3.6. *Særlige regler for mærkning af det produkt, som betegnelsen henviser til*

—

4. **Afgrænsning af det geografiske område**

Det geografiske område omfatter navnlig det såkaldte sandbælte mellem Siegenburg, Neustadt an der Donau, Abensberg og Langquaid og ligger udelukkende i Landkreis Kelheim.

5. **Tilknytning til det geografiske område**

Det geografiske områdes egenart

Af en beskrivelse af, som Maximilian Georg Kroiss gav af Karmeliterordenens økonomiske virksomhed, fremgår det, at der sandsynligvis allerede blev dyrket asparges i Abensberg-området i 1730. Samme kilde nævner også, at historikeren Angrüner tager fejl, når han antager, at der første gang blev dyrket asparges i Abensberg fra omkring år 1900. Desuden understreger Kroiss, at Abensberg i dag stadig er meget kendt for sin asparges.

Området omkring Abensberg, det såkaldte sandbælte mellem Siegenburg, Neustadt an der Donau, Abensberg og Langquaid er på grund af de optimale jordbunds- og klimabetingelser særdeles velegnet til aspargesdyrkning. Med en årlig gennemsnitstemperatur på 9,8 °C og en årlig gennemsnitsnedbør på 703 mm byder området på gode klimabetingelser for aspargesdyrkning. Jordbunden er ifølge de geologiske data i det bayerske jordbundsinformations-system overvejende sandjord. Samtidig indeholder jorderne generelt flere mineralstoffer og er mere siltrige end andre kendte aspargesdyrkningsområder i Tyskland. Det gør, at »Abensberger Spargel« har en særlig kraftig og krydret smag.

Dyrkningen af »Abensberger Spargel« er navnlig begrænset til følgende jordarter:

- sandjord
- let lerholdig sandjord
- lerholdig sandjord
- stærk lerholdig sandjord.

For at sikre Abensberg-aspargesens særlige smagegenskaber og friskhed bliver den dyrket og rensset efter de angivne kriterier.

Denne specialitet dyrkes på 210 ha fordelt på ca. 70 bedrifter. Abensbergområdet er et af Bayerns vigtigste aspargesdyrkningsområder. Desuden har de lokale producenter konstant udviklet og forbedret deres dyrkningsmetoder.

Produktets egenart:

»Abensberger Spargel« er et kvalitetsprodukt, og kvaliteten skyldes de beskrevne klimaforhold og jordbundsforholdene i det afgrænsede dyrkningsområde.

»Abensberger Spargel« nyder særlig høj anseelse hos forbrugerne og regnes af kendere for en særlig delikatess. »Abensberger Spargel« er en traditionel bayersk specialitet og er opført i den internetdatabase over traditionelle specialiteter, der føres af det bayerske delstatsministerium for land- og skovbrug (www.food-from-bavaria.de).

Ud over betegnelsen »Abensberger Spargel« er der ved markedsføringen af dette produkt i de sidste ti år også blevet benyttet det registrerede kollektive varemærke »Abensberger Qualitäts-Spargel«. Ifølge reglerne for brug af dette varemærke skal der være tale om en høj produktkvalitet.

Den høje produktkvalitet honoreres af forbrugerne, der er villige til at betale ekstra for produktet. Prisniveauet for »Abensberger Spargel« ligger endda over niveauet for de kendte »Schrobenhausener Spargel«.

Produktets omdømme afspejles af, at der findes en særlig kokebog for »Abensberger Spargel«. Desuden bliver der hvert år valgt en »Aspargesdronning« til at gøre reklame for den ædle grøntsag fra dette område. I 2007 fejrede Abensberg 75-årsjubileum for markdyrkningen af asparges.

Producentsammenslutningen (Erzeugergemeinschaft Abensberger Qualitätsspargel e.V.) anbefaler de sorter, der med henblik på varespecifikationen i særlig grad opfylder de agronomiske krav (markforsøg) og de smagsmæssige krav (baseret på sensorisk analyse).

Den har på sin hjemmeside <http://www.qualitaetsspargel.de/> en liste over de pågældende sorter, som ajourføres årligt.

Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets kvalitet eller egenskaber (for BOB) eller produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn (for BGB):

De særlige egenskaber ved »Abensberger Spargel« skyldes ikke udelukkende klimaet og de specielle jordbundsforhold i regionen, men også den lange tradition for aspargesdyrkning i Abensbergerregionen og producenterens store fagkundskab, som er erhvervet gennem generationers aspargesdyrkning. Takket være de lette, sandede jorder, der sammenlignet med andre dyrkningsområder er mere mineral- og siltrige, og den daglige høst opnås Abensbergerasparges, som er kendetegnet ved særligt bløde stængler, der har en krydret og kraftig smag sammenlignet med asparges fra andre dyrkningsområder.

Omdømme:

Producentsammenslutningen »Abensberger Qualitätsspargel« (<http://www.qualitaetsspargel.de/index.php/erzeuger/qualitaetsordnung>) har med sine strenge kvalitetskriterier for dyrkning og rensning, som for størstedelens vedkommende er langt højere end de lovbestemte standarder, sikret, at der nu i årtier kun er blevet solgt »Abensberger Spargel« af høj kvalitet på markedet. Det giver dette produkt et godt omdømme og høj anseelse hos forbrugeren. Denne anseelse underbygges også af officielle prisoplysninger. For eksempel kan der for »Abensberger Spargel« opnås en højere pris på markedet sammenlignet med asparges fra andre dyrkningsområder.

Dyrkningen af asparges, der i dag dækker et areal på 210 ha, er med tiden blevet en af de vigtigste økonomiske faktorer i Abensberg-regionen.

Regionens producenter har i over 70 år givet deres viden og erfaring om aspargesdyrkning videre fra generation til generation. Denne viden og erfaring er garant for aspargesens højeste kvalitet, som gør, at produktet sælger så godt.

Aspargesæsonen er »den femte årstid« i regionen og lokker mange besøgende til fra nær og fjern. I den periode sættes der kulinarisk fokus på asparges såvel hos private som på restauranter. Både lokale og besøgende, der strømmer til Abensberg på grund af aspargesæsonen, bliver overraskede over de stadigt mere kreative opskrifter. Det er på uge- og aspargesmarkederne i den periode, at den største del af aspargesprodukterne bliver solgt.

Siden 1996 har man hvert år kåret en aspargesdronning i Abensberg. Hun deltager i adskillige interviews og andre indslag i radio, presse og fjernsyn og spreder det gode omdømme, som »Abensberger Spargel« har, langt ud over regionens grænser.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

(Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i denne forordning).

<https://register.dpma.de/DPMAregister/geo/detail.pdfdownload/41017>.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA